

Svišti

*Motto: Člověk se podobá zlomku, jehož čitatel vyjadřuje, co
vskutku je, a jmenovatel, co si o sobě myslí. Čím větší je
jmenovatel, tím menší zlomek..*

Lev Nikolajevič Tolstoj

Problém palermské policie

Dostat se na služebnu palermské policie bylo jednoduché. Večer zaparkoval český matematik a cestovatel Pepa Kovář své auto před útulným hotelem Casena Dei Colli. Po večeři si ještě dal dvě tři sklenky výborného bílého vína z místních vinic a naplánoval si, že zítra navštíví kapucínské katakomby. Zítřek ho sice přivítal sluncem, ale před hotelem jeho vůz nestál. Když portýr pochopil, o co se jedná, mávnul na projíždějící hlídku a usadil Pepu do nablýskaného policejního Fiata.

Domluvit se s temperamentními Siciliány byl oříšek. Jejich angličtina s italskou výslovností a kadencí byla nesrozumitelná, mezitím řešili několik dalších případů od zaběhlého psa po přepadení stařenky na ulici. Do toho mumraje vešel do místnosti uhlazený muž s typickým italským knírkem – ne takový ten hustý mužný mrož, ale naolejovaný úzký slimák těsně nad okrajem rtu. Bílý oblek a lakýrky lesknoucí se jako zrcadlo ho v prostředí služebny dělaly nepatřičným. Mezi muži zákona zavládlo vzrušení. „A, signor borgomastro!“

Pepa Kovář se zachmuřil. Jestli borgomastro je bürgermeister, tak už budou jen poklonkovat tady tomu vymydlenému starostovi a moje auto zatím rozeberou v nějaké zapadlé autodílně...

Zadíval se do mapy města a propočítával, jak dlouho půjde pěšky ke katakombám, když se starosta otočil na něj a jeho opálená tvář se rozzářila.

„Giuseppe! Kde tu ty přišla?!“ Vychrlil na Pepu vodopád českých vět prošpikovaných italskými slovíčky. Ukázalo se, že čerstvě zvolený starosta je jeho dávný spolužák z pražského matfyzu. Když školu nedokončil, odešel na Oxford studovat politologii a po návratu na rodnou Sicílii vstoupil do politiky. Díky promyšlené a vtipné kampani získal rychle popularitu a teď jen zbývalo předvolební sliby naplnit. A o to právě šlo.

„Giuseppe, ty mě pomoc!“ Palermští chtěli zlepšit bezpečnost na ulicích. Městem projížděly tři motorizované hlídky. Provoz byl v celém městě stejně rychlý, projet kolem jednoho bloku trvalo celkem přesně jednu minutu. Problém byl v tom, že všechny ulice jsou jednosměrné a hlídky neměly v projíždění města systém, takže některou ulicí projela všechna tři auta v krátkých intervalech, jinými projelo jedno za celý den. Navíc chtěl šéf policie, aby měla posádka každého auta přidělena „své“ ulice, kterými bude projíždět.

„Počkej, Antonio. Nejdřív mi dej mapu města se směry ulic. Jde ti tedy o to, aby každá hlídka jezdila pokud možno po své trase a aby každou ulicí projela v co nejkratším intervalu? Hm, myslím, že se vejde do půl hodiny... nebo že by to šlo ještě úsporněji? Toni, a co kdybyste přikoupili ještě dvě policejní auta, intervaly by to určitě zkrátilo pod čtvrt hodinu...”

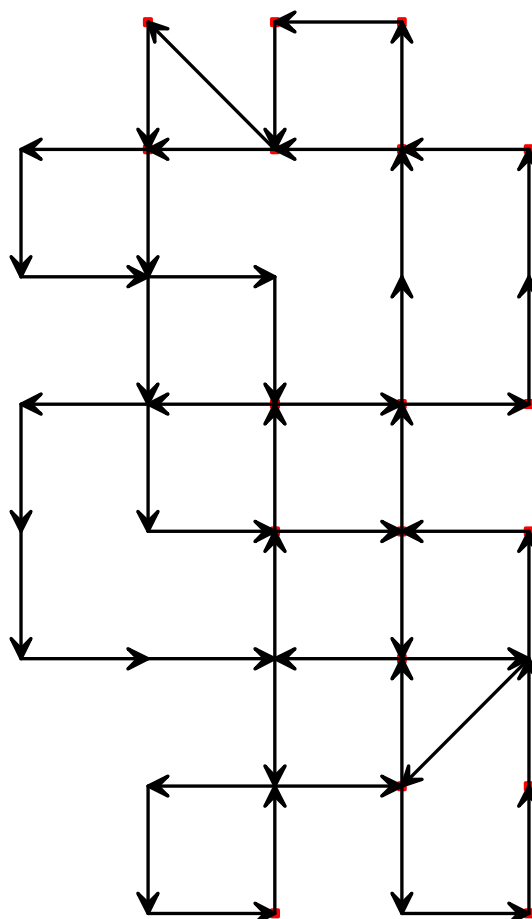
To bylo i na Antonia trochu rychlé. Nakonec se dohodli, že si Peppe vezme mapu s sebou do hotelu a udělá pro policii dva návrhy – jednak pro tři vozy s tím, že by každou ulicí měl projet vůz aspoň po 20 minutách. Druhou verzi vytvoří pro pět hlídek. Pokud se nepodaří navrhnout jízdy tak, aby každou ulicí projely aspoň každých deset minut, jaké bude nejefektivnější řešení?

Poté policejní šéf zalarmoval všechny hlídky, aby pátraly po ukradeném autě a Tonda posadil Pepu do svého služebního vozu a poslal ho na okružní jízdu Palermem.

Najděte i vy nejefektivnější rozpis jízd pro palermskou policii!

Schematická mapa ulic městečka Palermo

(jedna šipka představuje délku jednoho bloku, směr šipky odpovídá směru provozu v ulici)

Palermská policie potřebuje problém vyřešit do 13.6.2014